

§ 1. Art. 5 rozporządzenia z dnia 9 września 1920 roku w przedmiocie przeprowadzenia 4% państwowej pożyczki premjowej (Dz. Ust. R. P. № 91 poz. 599) otrzymuje brzmienie następujące:

„Losowanie składa się z siedmiu ciągnień. Wylosowane w nich cyfry, zestawione obok siebie w porządku, w jakim zostały wyciągnięte, dają numer obligacji wygrwanej.

W tym celu urzędnik, wyznaczony przez Ministerstwo Skarbu, przed rozpoczęciem losowania wkłada pięć zwitków z cyframi 0, 1, 2, 3 i 4, po uprzednim okazaniu ich publiczności, każdy do specjalnej pochewki i wrzuca do ruchomego koła loteryjnego. Po zmieszaniu zwitków w pochewkach za pomocą kręcenia koła wyciąga się jeden zwitek. Po wyjęciu z koła pozostałych czterech zwitków wrzuca się, postępując w sposób powyżej wskazany, dziesięć zwitków z cyframi 0, 1, 2, 3, 4, 5, 6, 7, 8 i 9. Ciągnięcie odbywa się w sposób wyżej wskazany. Przy dokonywaniu ciągnięcia dalszych cyfr zwitki w pochewkach znajdujące się w kole uzupełnia się zwitkami z cyfrą wylosowanego zwitka.

Przedstawiciel Ministerstwa Skarbu odczytuje każdorazowo, wyciągniętą cyfrę i okazuje zwitek publiczności, po ukończeniu zaś wszystkich siedmiu ciągnień ogłasza numer, na który padła wygrana.

Mieszania i ciągnięcia zwitków dokonują publicznie sieroty z ochron, utrzymywanych przez Warszawskie Towarzystwo Dobroczyńności.

§ 2. Rozporządzenie niniejsze obowiązuje z dniem ogłoszenia.

Minister Skarbu:

Steczkowski

485.

Rozporządzenie Ministra b. Dzielnicy Pruskiej

z dnia 30 lipca 1921 r.

w przedmiocie częściowej zmiany przepisów ustawy o urządach rozjemczych.

Na podstawie art. 6 ust. d ustawy z dnia 1 sierpnia 1919 r. o tymczasowej organizacji zarządu b. dzielnicy pruskiej (Dz. Praw P. P. r. 1919 № 64 poz. 385) w porozumieniu z Ministrem Sprawiedliwości zarządza się co następuje:

§ 1. Pruska ustawa z dnia 29 marca 1879 r. o urządach rozjemczych (Zbiór Ustaw Pr. str. 321) ulega następującym zmianom:

W § 1 ustępie trzecim 1:2 oraz w § 3 ustępie 2 skreśla się wyrazy: „w prowincji hanowerskiej i w krajach hohenzollerskich reprezentacje urzędowe”.

W § 2 w ustępie pierwszym dodaje się jako L. 5 zdanie: „kto nie jest obywatelem Państwa Polskiego i nie włada w słowie i piśmie językiem polskim”.

Po § 5 dodaje się nowy § 5a o brzmieniu:

„rozjemcy winni używać pieczęci, przepisanej dla władz i urzędów państwowych w ustawie z dnia 1 sierpnia 1919 r. o godłach

i barwach Rzeczypospolitej Polskiej (wzór 3) (Dz. Ust. R. P. № 69 poz. 416) a zaopatrzonej na wstędze dokoła orła w napis:

Rozjemca w ,

Jeżeli jedna gmina podzieloną jest na kilka okręgów rozjemczych, pieczęć rozjemcy winna być zaopatrzona w napis:

Rozjemca na okręg miasta

Ustęp drugi § 25 otrzymuje brzmienie następujące:

„Protokół spisuje się w języku polskim. Wyjątki od tej zasady określi osobne rozporządzenie.

§ 2. Rozporządzenie niniejsze obowiązuje na obszarze b. dzielnicy pruskiej i wchodzi w życie z dniem 1 stycznia 1922 r.

Z upływem dnia 31 grudnia 1921 r. kończy się urzędowanie dotychczasowych rozjemców i do tego czasu winny być przeprowadzone nowe wybory wszystkich rozjemców, a wybrani rozjemcy winni uzyskać zatwierdzenie prezydium właściwych sądów okręgowych, tudzież złożyć przepisaną przysięgę służbową.

Minister b. Dzielnicy Pruskiej:
w z. Dr. *Zygmunt Seyda*

486.

Rozporządzenie Ministra Kolei Żelaznych

z dnia 31 lipca 1921 roku

w sprawie podwyższenia taksy opłat za roboty fizyczne, wykonywane w urzędach celnych przez pracowników kolei państwowych.

Na mocy dekretu z dnia 7 lutego 1919 r. o tymczasowym przekazaniu Ministrowi Komunikacji prawa wydawania przepisów o przewozie pasażerów, bagażu, towarów oraz ustalania taryf przewozowych na kolejach polskich (Dz. Pr. P. P. z 1919 r. № 14, poz. 152) i w porozumieniu z Ministrami: Skarbu oraz Przemysłu i Handlu zarządzam co następuje:

§ 1. Z dniem 15 sierpnia 1921 r. podwyższa się czterokrotnie taksę opłat za roboty fizyczne, wykonywane w urzędach celnych przez pracowników kolei państwowych, przepisaną rozporządzeniem z dnia 26 stycznia 1920 r. w sprawie przepisów kolejowych ajencji celnych (Dz. Ust. R. P. № 12, poz. 67), a uzupełnioną rozporządzeniem z dnia 26 października 1920 r. (Dz. Ust. R. P. № 109, poz. 716).

§ 2. Z dniem 15 sierpnia 1921 r. traci moc obowiązującą rozporządzenie z dnia 27 grudnia 1920 r. w przedmiocie podwyższenia opłat za roboty fizyczne, wykonywane w urzędach celnych przez pracowników kolei państwowych (Dz. Ust. R. P. z 1920 r. № 121, poz. 800).

Minister Kolei Żelaznych:
w z. *J. Eberhardt*